

[Alfred Jensen.]

sådanne omstændigheder bør vi overveje, om vi har gjort, hvad der kan gøres, og alene den omstændighed, at man i bemærkningerne kan skrive, at den grønlandske befolknings krav om at få samme realløn som den danske er ved at blive et politisk krav, understreger, at det er på tide, at der gøres noget, og at man også må sætte ind på en sådan måde, at man tilgodeser de berettigede krav, den grønlandske befolkning har.

Med disse bemærkninger kan jeg sige, at vi er velvilligt indstillet over for det lovforslag, der her foreligger. Jeg må tilføje, at jeg — ligesom andre — ikke mener, at man har taget sig af alle de områder, man bør beskæftige sig med. Jeg er enig i, at man bør undersøge, om der ikke er muligheder for industrielt at udnytte de rigdomme, der måtte findes i Grønland. Det ærede medlem hr. Lannung har jo allerede fremdraget visse af de områder.

Men når jeg har sagt dette, vil jeg sige, at vi er tilfredse med, at man sætter ind for at fremme fiskeriet, og vi kan give tilslutning til retningslinjerne i lovforslaget. Vi finder det såre fornuftigt, at man foretager sådanne investeringer og dermed fremmer koncentrationen af fiskerierhvervet i Grønland. Jeg tror, det ikke alene erhvervsmæssigt er en fordel, men at det også er en fordel for hele samfundslivet, for kulturlivet i Grønland, at man foretager en sådan samling af befolkningen på de områder, hvor det er mest fordelagtigt for det erhverv, her er tale om, fiskeriet.

Det er givet, at hvis man finder forekomster i undergrunden eller i grunden, som kan udnyttes industrielt, må der ske bebyggelse og også placering af en del af befolkningen på sådanne steder.

Jeg skal ikke beskæftige mig med den investeringsmæssige side af sagen. Jeg tror, man må se i øjnene, at hvis det spørgsmål skal løses rationelt, må det være efter den plan, som her er udarbejdet. Det er muligt, at den skal ændres hist og her. Det er også min opfattelse, at man ikke kan vente på, at de grønlandske fiskere på andelsbasis skal klare den opgave. Det står for mig sådan, at det haster med at foretage noget, og at investeringen må foretages på en sådan måde og i et sådant omfang, at sta-

tens indsats her bliver nødvendig. Hvis man skulle koble andelsbetingelser til her, ser jeg ikke rettere, end at det ville komme til at gå ud over fiskernes indkomster, og så vidt jeg har forstået på det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, var det ikke her, der skulle sættes ind. Tværtimod, skulle der ske noget, så skulle fiskernes forhold forbedres.

Jeg vil i forbindelse med lovforslaget stille 3 spørgsmål. Det første angår boliger til grønlænderne. Jeg ved meget vel, at der sker boligbyggeri i Grønland, at ministeren af og til henvender sig til finansudvalget og får beløb stillet til rådighed, men det rejser igen det spørgsmål, om de midler, der stilles til rådighed, er tilstrækkelige til at sikre boliger, ikke til funktionærerne, for dem ser jeg man har betænkt i lovforslaget, men til fiskerne.

Det andet spørgsmål, jeg vil stille, er, om de rigtige fiskerfartøjer er til stede. For det er meget godt, at fortøjningsforholdene bliver bragt i orden, men hvis man ikke har noget at sejle med, skal det fedt hjælpe. Det nytter heller ikke, at man får fiskeindustrianlæg, hvis man ikke er i stand til at skaffe sig fiskene. Derfor er spørgsmålet: findes der tilstrækkeligt med både af den type, som er nødvendig for søgående fiskeri? Og hvis der ikke gør det, hvilke foranstaltninger vil man så træffe for at lette fiskerne anskaffelsen af sådanne fartøjer? Ved en udvidelse af den art, som sker af hermetikfabrikker og kajanlæg, regner man med en betydelig større fiskefangst, og skal grønlænderne have en større andel af fiskeforekomsterne ude i havet, bliver det også nødvendigt, at de får de kuttere, der fordres til at gå ud og tage fangsten ind.

Endelig for det tredje vil jeg rejse spørgsmålet om afsætning af fangsten og det, der produceres i disse fiskeindustri-fabrikker. Jeg har mærket mig, at også andre er opmærksomme på dette forhold, og jeg mener ikke, at man helt kan se bort herfra. For det skal jo fedt hjælpe, at man henter fisken op af havet, hvis man ikke har afsætningsmarkeder for den. Jeg kunne ønske at vide, hvilke tanker man har gjort sig i den retning. For mig står det sådan, at det kan blive nødvendigt at foretage direkte skridt på handelens område for at sikre afsætning af den fiskemængde, som vil fremkomme